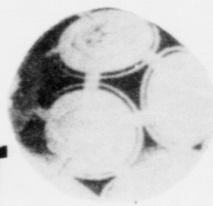

EM 88

Hvörjari skipan verður spælt eftir

Öll, ið hyggja at fótþólti, siggja, at spælarnir renna ikki á vøllini sum best ber til. Har er ein ávis skipan.

Brasilía — 4-2-4 og 4-3-3

Tey seinastu 30 áriní hava í hvussu so er 4 skipanir verið brúktar. Tá Brasilía vann HM í 1958, brúktu teir 4-2-4, t.v.s. 4 verjuleikarar, 2 miðvallar og 4 áloyparar. Í 1962, tá Brasilía aftur vann HM, brúktu teir eina nýggja skipan, 4-3-3, t.v.s. ein av áloyparunum fór aftur á miðjuna.

Bæði í 58 og 62 vóru brasilianarar frammanfyri allar aðrar hvussu spælast skuldi. Umframt at hava nakrar sera góðar fótþóltsskipanir, vilja serkonir vera við, at bæði 4-4-2 og 4-3-3 høvdu sín stóra leiklut í, at Brasilía vann 2 HM á rað.

England og 4-4-2

England vann HM í 66 við 4-3-3 skipanini, men broytti hana til 4-4-2 fyra ár seinna, tá HM fór fram í Mexico. 4-4-2 er ein meira verjukend útgáva av 4-3-3, tá ein áloypari fer aftur á miðjuna.

Hvat sigur ein skipan

Nú sigur ein skipan í sjálvum sær ikki, hvussu spælt verður. Tað veist um venjaran, og hvørjar leikarar venjarin hevur, ella vil hava. Bæði 4-4-2 og 4-4-3 kunnu vera verjukend, um spælarnir eru til tað. Hevur tú álopsbakkar og álopskendar miðvallarleikarar, eru báðar skipanirnar álopskendar.

Verjuspælið

Eisini verjuspælið kann vera ymiskt. Hjá Onglandi og Brasilía eru miðverjuleikararnir á linju, meðan t.d. Vesturtýskland spældi við einum sokallaðum »sweepara«, ið lá eitt sindur aftan fyri hin, ið kallaðist »forstoppari«. »Libero« er ein álopskendar »sweepari«.

og tann besti higartil man vera Beckenbauer, týski stórspælari í seksti- og sjettiárunum.

Italia og »catanaccio«

Verjuspælið burturav brúkti Italia í fimti, seksti og stórum parti av sjettiárunum. Skipanin kallaðist »catanaccio«. Hon var sera keðilig fyri áskoðaran. Teir høvdu ein verjuleikara afturat, t.v.s. 5 í verjuni. Einans ein leikari var knýttur bara til álopið. Allir hinir leikararnir, 3 á miðjuni og ein í álopinum, høvdu eisini uppgávur í verjuni. Tað sigur seg sjálv, at tað var sera torført at fáa nakað mál móti teimum. Italiarmenn eru sum vera man sera dugnaligir fótþóltsskiparar, og tí var tað sera óheppið, at sovróðir »artistar« skuldu noyðast at spæla soleiðis av yvirvarisligum venjarum, ið høvdu ta áskoðan, at so leingi einki mál varð skotið móti tær, hevði tú ikki tapt. Kom italienska landsliðið fram um í einum dysti, vardu teir seg, tað ið eftir var av dystinum. Hevði henda skipan vunnið frama, er einki at ivast í, at fyri fótþóltin hevði deyðin staðið í durunum.

Til alla lukku varð Italia, hóast teir komu í finaluna, fullkomiliga avbúkað, tá teir taptu 4-1 til Brasilía. Til HM í 74 gekk av skriðuni til, og tað merkti, at »catanaccio«-skipanin var deyðadømd.

Til HM í 78 og 82 broyttu teir stíl og fóru at spæla eina vanligu 4-4-2 skipan, hóast hon var verjukend. Fótþóltsskipararnir vilja vera við, at Italia var ikki blivið heimsmeistari í 82, um teir ikki broyttu stíl. Eitt óttafult lið er aldri enn vorðið meistari í nakrari kapping.

Tíðarskeiðið 70-82

Næstan øll lið spældu 4-3-3 ella 4-4-2 við ymsum frábrigdum, alt eftir hvørjar venjarar og leikarar vóru til taks.

Hollenska landsliðið til HM í 1974 spældi eitt slag av 4-3-3 skipan, ið kallaðist »totalfótþóltur«, t.v.s. allir leikarar kundu spæla allastaðni, og liðið var tann stóra hendingin í teirri kappingini, tá Holland gjørdist nr. 2. Stórleikarin burturav var Cruyff.

HM í Argentina

Argentina vann kappingina. Teir brúktu eina 4-3-3 skipan. Ferðin á spælinum var tó nógv skjótari. Bólturin koyrdi alla tíðina.

Hollandi gjørdist nr. 2 og tað var væl klárað, tá Cruyff ikki var við. Tað var ikki lætt at vera hann fyrriuttan, tí spælið hjá teimum var sera nógv

tengt at honum, hann var røðursmaðurin. Venjarin, Happel, gjørdi tá tann góða leikin við at taka ein mann úr verjuni og seta ein inn á miðvøllin, so skipanin kom at vera 3-5-2. Hann visti, at flestu lið spældu við 2 fóstum áloyparum, og tá var ikki neyðugt meira enn við trimum verjuleikarum. Tveir til at taka sær aav teimum báðum áloyparunum, og so ein »sweepara«, ið er tann triði maðurin. Hann tekur sær av teimum, ið bróta igjøgnum verjuna.

Fyrimumunurin við 3-5-2

Fyrimumunurin við at hava ein miðvallarleikara afturat var stórur. Hevur tú 5 leikarar yvir um

miðvøllin, styrkir tú verjuna, tí tá hevur tú størri møguleika at steðga álopum frá mótsæðuliðunum longur burtur frá tinari egnu verju. Men tað krevur, at tann frii maðurin (sweeparin) er heilt góður. Eisini mugu allir miðvallarleikararnir vera góðir. Allir skulu kunna hjálpa í verju og í álopi.

Hendan skipanin hevur vist sitt virði serstakliga yvir fyri 4-4-2, og báðar tær seinastu stóru kappingarnar, EM í 84 og HM í 86 vórðu vunnar av liðum, ið brúktu 3-5-2.

Til EM í 84 vóru tað mest Danmark og Spania, ið brúkt hesa skipan, men Frakland byrjaði við 4-4-2, men skifti til 3-5-2, tá teir stóðu fyri tapi móti Portugal í hálf-finaluni. Frakland varðveitt 3-5-2 í finaluni, ið teir vunnu. Vesturtýskland og Belgia brúktu í hesi kapping eina vanligu 4-4-2 skipan og kláraðu tað ikki, tá tey ikki komu víðari.

Til HM í Mexico í 86 brúktu fleiri lið 5 mans á miðvøllinum, hóast tey skiftu eftir umstøðunum við at hava 4 verju-

leikarar, og einans ein áloypara. Summi lið byrjaðu við 4-4-2, men endaðu við 3-5-2. Finaluliðini Argentina og Vesturtýskland brúktu bæði 3-5-2 við ymsum frávikum, alt eftir umstøðunum.

Hvussu fara liðini at spæla í Vesturtýsklandi?

Tað er ringt at siga frammanundan, men í hvussu so er Danmark, Spania og Vesturtýskland fara at spæla 3-5-2. Eire, Ongland og Italia 4-4-2. Fer Holland at spæla sum PSV, Eindhoven, verður tað eisini 3-5-2, við Koeman sum »libero«. Hvussu Sovjett fer at spæla, er óvist, men í øllum førum verður tað álopskendar fótþóltur, har teir møguliga brúka 4-4-2. Tað eru kanska einans 2 lið í kappingini, ið fara at spæla verjukendan fótþólt. Tey eru Italia og Spania. Hini liðini skuldu øll verið meira ella minni álopskend.

Spania — Danmark 3-2

Danmark tapti fyri triðju ferð á rað móti Spania í einari stórarri kapping.

Vónirnar til liðið eru nú ikki stórar.

Liðini:

Spania: Zubizarreta (málverji), Tomas, Adrinua, Sanchis, Camacho (verja), Cordillo, Víktor, Gallego, Michael (miðja) Butragueno, Bakero (álop), Soler (63 m fyri Camacho).

Danmark: Rasmussen (málverji), M. Olsen (66 m L. Olsen), Busk, Nielsen (verja), Heintze, Sivebæk (verja — álop), Lerby, Helt, Laudrup (miðvøllur), Elkjær og F. Poulsen (álop).

Málini

1-0 6 m Michel, 1-1 Laudrup, 25 m, 2-1 Butragueno 52 m, 3-1 Cordillo 65 m, 3-2 Poulsen 83 m.

Gamlar syndir

Danmark tapti dystin móti Spania fult uppiborið 3-2. Tað keðiliga við hesum tapi var, at við øllum málunum, ið spaniolar fingur, var okkurt galið.

Tað fyrsta — eitt stórt mistak hjá Morten Olsen. Tað næsta — Butragueno var heilt vist rangstaddur. Tað triðja — Troels Rasmussen stendur alt ov langt úti, tá Cordillo skeyt bóltin í netið frá 25 metrum. Gamlar syndir komu fram aftur. Eitt eyðkenni fyri landsliðið fyrr var, at teir altíð gjørd� eina ella aðra villu í verjuni. Á sovróðnum stóði verður ein altíð revsaður, tá mistøk verða framd. Tað sær út til, at Danmark nú er á veg niður á tað millumstöði, teir vóru

á, aðrenn Piontek gjørdist venjari. Gallego, miðvallarstjórnan hjá Spania

Hvussu spældi Danmark

Taka vit fyrra hálvleik undir einum, høvdu danir